

บทที่ 2

ระเบียบวิจัย

การสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้อาศัยข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 ทั้งชาย - หญิง ที่เลือกเป็นตัวอย่าง และได้ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 582 คน สำหรับลำดับขั้นในการสุ่มตัวอย่างได้กระทำดังนี้

ขั้นแรก เป็นการเลือกสถานที่ศึกษา ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษามาก่อนประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เป็นเพราะมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยที่สอนวิชาแขนงสังคมศาสตร์ล้วน ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็นคณะต่าง ๆ มี 7 คณะ¹⁸ คือ

1. คณะนิติศาสตร์
2. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
3. คณะรัฐศาสตร์
4. คณะเศรษฐศาสตร์
5. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
6. คณะศิลปศาสตร์
7. แผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

ขั้นที่สอง เป็นการเลือกตัวอย่างในระดับปีที่ศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็นนักศึกษาระดับปีที่ 1, 2, 3, และปีที่ 4 ในที่นี้จะเลือกศึกษาเฉพาะปีที่ 1 เปรียบเทียบกับนักศึกษาระดับปีที่ 4 เพราะนักศึกษาระดับปีที่ 1 ยังไม่ได้แบ่งแยกเป็นคณะ ทุกคนจะต้องเรียนรวมอยู่ที่คณะศิลปศาสตร์ และจะแยกคณะต่อเมื่ออยู่ปีที่ 2 สำหรับการตัดสินใจว่าจะเลือกคณะใดจะต้อง

---

¹⁸ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คู่มือการศึกษา 2515, (พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2515)

คำนี้ถึงผลการเรียนในชั้นปีที่ 1 เป็นเกณฑ์ นอกเหนือจากการเลือกเรียนตามความพอใจ
 ของนักศึกษาแต่ละคน ดังนั้นแผนกหรือสาขาวิชาหรือคณะที่นักศึกษาปีที่ 1 แสดงความจำนง
 จะเรียน จึงยังเป็นความมุ่งปรารถนาเช่นเดียวกับความมุ่งปรารถนาในการประกอบอาชีพ
 ซึ่งอาจจะยังไม่มีภาคีสนใจแน่นอนเด็ดขาด เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็น
 ผู้ที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาออกไปประกอบอาชีพนั้น ความคิดในเรื่องของการประกอบอาชีพ
 อาจจะมีมากกว่านักศึกษาปีที่ 1

ชั้นที่สาม เป็นการเลือกตัวอย่างแต่ละปีที่ศึกษา เพื่อใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา
 โดยกำหนดขนาดของตัวอย่าง ปีละ 300 คน หรือประมาณร้อยละ 20 - 25 ในการเลือก
 ตัวอย่างได้กระทำดังนี้ ชั้นแรกแบ่งนักศึกษาปีที่ 4 ออกเป็น 7 คณะ เพราะฉะนั้นแต่ละคณะ
 ก็จะมีนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างประมาณ 43 คน หลังจากนั้นจะแบ่งออกเป็นแผนกหรือสาขาวิชา
 ยกเว้น คณะนิติศาสตร์แผนกอิสระและสื่อสารมวลชน และคณะเศรษฐศาสตร์ จะเห็นว่าจำนวน
 ตัวอย่างที่สุ่มมาจากแผนกหรือสาขาวิชาต่าง ๆ นั้นไม่เท่ากันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคณะว่ามีการแบ่ง
 แยกเป็นแผนกหรือสาขามากน้อยเพียงไร และการที่ได้ตัวอย่างมาเพียง 282 นั้น เป็น
 เพราะว่านักศึกษาในบางคณะ เช่น แผนกอิสระและสื่อสารมวลชน มีจำนวนน้อยดังนั้นจึงทำ
 ให้มีจำนวนตัวอย่างไม่ครบตามที่กำหนด

ส่วนนักศึกษาปีที่ 1 นั้นเนื่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปัจจุบันได้ใช้หลักสูตรการ
 ศึกษาใหม่ คือ แบบหน่วยกิต นักศึกษาจะเลือกเรียนวิชาอะไรในเทอมไหนก็ได้ตามแต่จะลง
 ทะเบียน และวิชาของปี 1 บางวิชาจะเก็บไว้เรียนในปี 2 ปี 3 หรือปี 4 ก็ได้ แต่จะมีอยู่
 วิชาหนึ่งเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนในปี 1 คือ วิชาภาษาไทย โดยแบ่งนักศึกษา
 ออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีประมาณกลุ่มละ 35 - 40 คน จะเห็นว่านักศึกษาปีที่ 1 มีอยู่เป็น
 จำนวนมากและอยู่กระจัดกระจาย ดังนั้นถ้าหากว่านำรายชื่อของนักศึกษามาสุ่มตัวอย่างก่อน
 แล้วจึงไปสัมภาษณ์บรรดาผู้ที่ตกเป็นตัวอย่างนั้นย่อมเป็นการยากที่จะตามตัวนักศึกษา เพราะ
 นักศึกษาส่วนมากจะมามหาวิทยาลัยต่อเมื่อมีชั่วโมงเรียนเท่านั้น คว้ยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงแก้ปัญหา
 ด้วยการสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาไทย โดยสุ่มมาทั้งกลุ่มและสุ่มมา 10 กลุ่ม
 จากจำนวนทั้งหมด 33 กลุ่ม ในวันที่ผู้ศึกษาออกไปเก็บข้อมูลนั้นมีนักศึกษบางคนไม่มาเรียน
 ดังนั้นจึงมีนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างเพียง 315 คน แต่ผู้ศึกษาเลือกเพียง 300 คน เพราะมี
 นักศึกษบางคนตอบคำถามในแบบสอบถามไม่หมดจึงตัดทิ้งไป อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่า
 ตัวอย่างที่ได้มานี้มีการสุ่มดี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ที่ตามถึงความมุ่งปรารถนาทางอาชีพ ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. เป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะทั่ว ๆ ไป ของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ผลการเรียน
2. เป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพของครอบครัวของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา - มารดา อาชีพของบิดา - มารดา ฐานะทางการเงินของครอบครัว
3. เป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะอาชีพที่ผู้ให้สัมภาษณ์ปรารถนา

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับการดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ลงมือกระทำเมื่อวันที่ 12 ถึง 27 กุมภาพันธ์ 2516 เป็นเวลา 15 วัน ก่อนที่จะลงมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่แท้จริง ผู้ศึกษาได้ไปติดต่อขออนุญาตจากอาจารย์ผู้สอน เพื่อที่จะได้นำแบบสอบถามไปแจกให้นักศึกษากรอกในตอนปลายชั่วโมง โดยกะเวลาให้นักศึกษาคอบคำถามประมาณ 15 - 20 นาที และเก็บข้อมูลได้ 582 ชุด

นิยามของคำศัพท์ต่าง ๆ ในการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดนิยามดังนี้

อาชีพ (Occupation) หมายถึง การกระทำทางเศรษฐกิจเพื่อหาเงินมาเลี้ยงชีพ และได้แยกประเภทไว้ดังนี้¹⁹

1. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพ วิชาชีพ และอาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Professional Technical and Related Workers) หมายถึง
  - อาชีพเกี่ยวกับการแพทย์ ได้แก่ แพทย์และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลทั้งหมด รวมทั้งเภสัชกร
  - อาชีพเกี่ยวกับการสอน ได้แก่ ครู อาจารย์
  - อาชีพเกี่ยวกับช่าง พวกเทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ สถาปนิก และวิศวกร
  - อาชีพเกี่ยวกับบัญชี ได้แก่ นักบัญชี
  - อาชีพเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ได้แก่ นักเศรษฐศาสตร์
  - อาชีพเกี่ยวกับค่านกฎหมาย ได้แก่ ผู้พิพากษา อัยการ และทนายความ
  - อาชีพเกี่ยวกับสังคม ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ นักสังคมวิทยา นักสำรวจ และนักวิจัย
  - อาชีพเกี่ยวกับค่านวิชาการและการวางแผนต่าง ๆ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับค่านวิชาการและการวางแผนทั่ว ๆ ไป
  - อาชีพเกี่ยวกับค่านศิลปะและงานฝีมือ ได้แก่ นักแสดง นักดนตรี นักลีลาศ ช่างเขียน ช่างปั้น และช่างประติมากรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน
  - อาชีพเกี่ยวกับสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้แก่ นักหนังสือพิมพ์ และนักประพันธ์

¹⁹ สำนักงานสถิติกลาง, สำมะโนประชากรประเทศไทย, ปี 2503

อนึ่งในการแยกประเภทอาชีพนี้ ผู้ศึกษาได้อาศัยระบบการจำแนกอาชีพของสถาบันประชากรศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นระบบการจำแนกอาชีพตามมาตรฐานสากลมาประกอบด้วย

- อาชีพเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือวิทยาการต่าง ๆ ได้แก่ นักเคมี นักฟิสิกส์ นักธรณีวิทยา นักชีววิทยา นักวิทยาศาสตร์การเกษตรและนักวิทยาศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
  - อาชีพเกี่ยวกับการเมืองและการต่างประเทศ ได้แก่ ทูต ผู้ช่วยทูต และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับต่างประเทศทั้งหมด
2. **นักรัฐประศาสนศาสตร์และผู้จัดการ (Administrative)** หมายถึง
- อาชีพเกี่ยวกับนักบริหาร (ทั้งงานราชการและเอกชน) ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้อำนวยการ ผู้จัดการและเจ้าของกิจการ
  - อาชีพเกี่ยวกับนักปกครอง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปกครองทั้งหมด
3. **เสมียนพนักงาน (Clerical Workers)** หมายถึง
- อาชีพเกี่ยวกับชนาการ ได้แก่ พนักงานบัญชี พนักงานรับเงิน-จ่ายเงิน และพนักงานสถิติ
  - อาชีพเกี่ยวกับเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการ พนักงานชวเลข และพนักงานพิมพ์ดีด
4. **ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้า (Sales Workers)** หมายถึง
- อาชีพเกี่ยวกับการค้าขาย ได้แก่ ผู้ที่ประกอบธุรกิจของตนเอง ในด้านการค้าทั้งหมด
  - อาชีพเกี่ยวกับพนักงานขาย ได้แก่ ตัวแทนหรือนายหน้าของบริษัทต่าง ๆ เช่น พนักงานขายประกัน ขายโฆษณา นายหน้าขายที่ดิน ฯลฯ
5. **เกษตรกรและชาวประมง (Farmer-Fisherman)** หมายถึงผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเกษตรและการประมงทั้งหมด เช่น เกษตรกรและผู้จัดการ เจ้าของทางการเกษตร ไร่ นา สวน และนักประมง เป็นต้น
6. **บริการ (Service Workers)** หมายถึง อาชีพเกี่ยวกับการให้บริการต่างๆ ได้แก่
- ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบิน แอร์โฮสเตส บริการ
  - ทหาร ตำรวจ นักสืบ และเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย
  - บรรณารักษ์
  - และอื่น ๆ
7. **อื่น ๆ** หมายถึง อาชีพที่ไม่อาจจัดเข้าอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งได้ เช่น
- อาชีพรับราชการทั่วไป (ไม่ระบุตำแหน่ง)

001442

- ทำงานในรัฐวิสาหกิจ (ไม่ระบุตำแหน่ง)
- ทำงานเอกชน - ธุรกิจส่วนตัว (ไม่ระบุตำแหน่ง
และอื่น ๆ ซึ่งผู้ตอบมิได้ระบุไว้ให้ชัดเจน

ความมุ่งปรารถนา (Aspiration)²⁰ หมายถึงความต้องการที่จะได้มาซึ่ง
สิ่งที่ตนต้องการซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าทางวัตถุและสังคม ในที่นี้จะจำกัดเฉพาะความ
มุ่งปรารถนาทางอาชีพเท่านั้น

ความมุ่งปรารถนาทางอาชีพ (Occupational Aspiration)²¹
หมายถึงอาชีพที่บุคคลมีความประสงค์จะเข้าไปทำ โดยที่บุคคลนั้นยังอาจจะหรืออาจจะไม่
เล็งเห็น (Perceived) คุณค่าที่แท้จริงของอาชีพนั้น

ความคาดหวัง (Expectation)²² คือ การที่บุคคลประเมินถึงความสำเร็จ
ตามเป้าหมายที่ซึ่งเขาอาจจะได้รับ และความคาดหวังนี้จะมีคามหมายเน้นหนักถึงความ
สำเร็จมากกว่าความมุ่งปรารถนา

---

²⁰ Gerda Lorenz, " Aspirations of Low - Income
Blacks and Whites: A case of Reference Group Process,"
American Journal of Sociology, 78,(1972),P. 371

²¹ Francis G. Caro and C. Terrence Pihlblad,
"Aspirations and Expectations: A Reexamination of the Bases for
Social Class Differences in the Occupational Orientations of
Male High School Students," Sociology and Social Research;
An International Journal, 49 (1965),P. 466

²² William P. Kuvlesky and Robert C. Bealer,
"A Clarification of the Concept Occupational Choice," Rural
Sociology, 31 (September, 1966) P. 273

ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษา

จำนวนนักศึกษาที่นำมาใช้เป็นตัวอย่างสำหรับการศึกษาคั้งนี้มีทั้งสิ้น 582 คน ประกอบด้วยนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 1 จำนวน 300 คน เป็นนักศึกษาชาย 112 คน นักศึกษาหญิง 188 คน และนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 จำนวน 282 คน เป็นนักศึกษาชาย 101 คน นักศึกษาหญิง 181 คน ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างที่ศึกษาจะแยกพิจารณาดังต่อไปนี้

อายุ จากการศึกษาปรากฏว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชายมีอายุกระจายตั้งแต่ 17 - 24 ปี ส่วนนักศึกษาหญิงมีอายุกระจายตั้งแต่ 17 - 21 ปี นักศึกษาชายที่มีอายุ 19 และ 20 ปี มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 33 เท่ากัน จากจำนวนนักศึกษาชายทั้งสิ้น 112 คน ส่วนนักศึกษาหญิงที่มีอายุ 19 ปี มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 37.8 จากจำนวนนักศึกษาหญิงทั้งสิ้น 188 คน สำหรับนักศึกษาในชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 282 คน ปรากฏว่านักศึกษาทั้งเพศชายและหญิงมีอายุกระจายตั้งแต่ 20 - 24 ปี นักศึกษาเพศชายที่มีอายุ 23 ปี มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 38.6 จากจำนวนนักศึกษาเพศชายทั้งสิ้น 101 คน ในขณะที่นักศึกษาหญิงที่มีอายุ 22 ปี มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ 42.5 จากจำนวนนักศึกษาหญิงทั้งสิ้น 181 คน (ตารางที่ 1) จึงอาจจะกล่าวได้ว่าโดยทั่วไป ทั้งในปีที่ 1 และปีที่ 4 นักศึกษาเพศหญิงมีอายุน้อยกว่านักศึกษาเพศชายในชั้นปีการศึกษาเดียวกัน

คณะและแผนกหรือสาขาวิชาที่ศึกษา ผลจากการศึกษา แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความประสงค์ที่จะเรียนในคณะศิลปศาสตร์เป็นจำนวนสูงสุด ถึงร้อยละ 34.9 จากจำนวนนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 300 คน อันดับรองลงมา คือ ผู้ที่ประสงค์จะเรียนในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีร้อยละ 28.3 เรียนในคณะนิติศาสตร์ มีร้อยละ 13.3 คณะเศรษฐศาสตร์มีร้อยละ 11.3 คณะรัฐศาสตร์มีร้อยละ 10 ส่วนที่เหลือคือนักศึกษาที่ประสงค์จะเรียนในคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และแผนกอิสระวารสารศาสตร์ - และสื่อสารมวลชน ซึ่งแต่ละคณะจะมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 10 การที่นักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง มีความประสงค์ที่จะเรียนในคณะศิลปศาสตร์มากกว่าคณะอื่น ๆ นั้น อาจจะ เป็นเพราะคณะศิลปศาสตร์มีแผนกวิชาที่สอนมากกว่าคณะอื่น ๆ เมื่อพิจารณาเป็น

ตารางที่ 1 อัตราส่วนร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 4 จำแนกตาม
อายุ เพศ

อายุ, ปี	นักศึกษาปีที่ 1				นักศึกษาปีที่ 4				รวม	
	ชาย	หญิง	รวม		ชาย	หญิง	รวม		จำนวน	%
			จำนวน	%			จำนวน	%		
17	3.5	5.8	15	5.0	-	-	-	-	15	2.6
18	14.3	30.3	73	24.3	-	-	-	-	73	12.5
19	33.0	37.8	108	36.0	-	-	-	-	108	18.6
20	33.0	21.3	77	25.7	3.0	6.6	15	5.3	92	15.8
21	8.0	2.7	14	4.7	14.8	22.6	56	19.8	70	12.0
22	5.3	2.0	6	2.0	15.8	42.5	93	33.0	99	17.0
23	0.9	-	1	0.3	38.6	19.9	75	25.6	76	13.1
24	1.8	-	2	0.7	27.7	7.7	42	14.9	44	7.6
ไม่ตอบ	-	2.1	4	1.3	-	0.5	1	0.3	5	0.9
ยอดรวม	100	100	-	100	100	100	-	100	-	100
จำนวนรวม	112	188	300	300	101	181	282	282	582	582

หมายเหตุ ตารางทั้งหมดที่เสนอในวิทยานิพนธ์นี้ ยอดรวมในตารางบางตารางอาจจะไม่ถึงหรือเกินร้อย ทั้งนี้เป็นผลมาจากการปัดเศษทศนิยม

แผนกวิชา อัตราร้อยของนักศึกษาที่มีความประสงค์จะเรียนแต่ละแผนกมิได้สูงกว่าแผนกวิชาในคณะอื่น ๆ นอกจากนั้นยังมีนักศึกษาจำนวนมากที่ยังไม่คิดเลือกแผนกวิชาเพียงแต่ระบุคณะที่ตนต้องการเรียนถึงร้อยละ 22 ของนักศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นั้น ปรากฏว่า ผู้ที่ศึกษาอยู่ในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีจำนวนสูงที่สุดคือร้อยละ 16.3 จากจำนวนนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 282 คน อันคับรองลงมา คือ คณะนิติศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์ มีร้อยละ 16 เท่ากัน คณะเศรษฐศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์ มีร้อยละ 15.6 เท่ากัน คณะสังคมสงเคราะห์ มีร้อยละ 14.9 ส่วนแผนกอักษรศาสตร์และสื่อสารมวลชน มีร้อยละ 5.7 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่เรียนในคณะอื่น ๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว (ตารางที่ 2)

ผลการเรียน จากการสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนโดยให้นักศึกษาแต่ละคนประเมินผลการเรียนจากเทอมแรกของตน และแบ่งผลการเรียนออกเป็น 10 กลุ่ม โดยถือว่ากลุ่มที่หนึ่ง คือ ผู้ที่สอบโคคะแนนสูง ส่วนกลุ่มที่สอง, สาม, สี่ คือผู้ที่สอบโคคะแนนรองลงมาตามลำดับ จนถึงกลุ่มที่สิบ ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่สอบโคคะแนนต่ำสุด จากนั้นก็ให้นำผลการเรียนทั้งสิบกลุ่มมาแบ่งระดับ กลุ่มที่หนึ่งถึงกลุ่มที่สาม ถือว่าผลการเรียนอยู่ในระดับดี ส่วนกลุ่มที่สี่ถึงกลุ่มที่เจ็ด ถือว่าผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มที่แปดถึงกลุ่มที่สิบ ถือว่าผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ

ผลที่ได้จากการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษาปีที่ 1 ทั้งเพศชายและหญิง จะมีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 64.4 และ 56.9 ตามลำดับ จากจำนวนนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 112 คน และ 188 คน ส่วนอันคับรองลงมา คือ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี มีร้อยละ 21.5 และ 26.5 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือคือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจำนวนนี้จะมีนักศึกษาชายร้อยละ 8.0 และนักศึกษาหญิงร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

สำหรับนักศึกษาปีที่ 4 ปรากฏว่านักศึกษาชายส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนอยู่ในระดับดี คือมีถึงร้อยละ 41.5 จากจำนวนนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 101 คน

ตารางที่ 2 อัตราส่วนร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 4 จำแนกตามคณะ/
แผนกหรือสาขาวิชาที่เรียน

แผนกหรือสาขาวิชาที่ศึกษา/คณะที่ศึกษา	นักศึกษาปีที่ 1	นักศึกษาปีที่ 4	รวม	
			จำนวน	%
<u>คณะนิติศาสตร์</u>	13.3	16.0	85	14.6
<u>คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี</u>	28.3	16.3	131	22.5
- แผนกบัญชี	18.0	4.6	67	11.5
- แผนกพาณิชย	4.0	11.7	45	7.7
- ไม่ตอบ	6.3	-	19	3.3
<u>คณะรัฐศาสตร์</u>	10.0	16.0	76	13.1
- แผนกหรือสาขาวิชาการปกครอง	2.0	7.1	26	4.5
- แผนกหรือสาขาวิชาการระหว่างประเทศ	4.3	2.5	21	3.6
- แผนกหรือสาขาวิชาบริหารรัฐกิจ	2.7	4.6	21	3.6
- แผนกหรือสาขาวิชาทฤษฎีและปรัชญาการเมือง	-	1.8	5	0.9
- ไม่ตอบ	1.0	-	3	0.5
<u>คณะเศรษฐศาสตร์</u>	11.3	15.6	78	13.4
<u>คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์</u>	1.4	14.9	45	7.7
- แผนกสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	0.7	6.0	19	3.3
- แผนกสังคมสงเคราะห์	0.7	8.9	26	4.4
<u>คณะศิลปศาสตร์</u>	34.9	15.6	148	25.4
- แผนกหรือสาขาวิชาจิตวิทยา	1.7	0.7	8	1.4
- แผนกหรือสาขาวิชาบรรณารักษ	1.0	3.2	12	2.1
- แผนกหรือสาขาวิชาประวัติศาสตร์	0.7	3.6	11	1.9
- แผนกหรือสาขาวิชาภาษาและวรรณคดี	5.3	2.8	24	4.1
- แผนกหรือสาขาวิชาภาษาศาสตร์และภาษา อังกฤษ	3.7	4.6	24	4.1
- แผนกหรือสาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ	0.7	0.7	4	0.7
- ไม่ตอบ	21.7	-	65	11.2
<u>แผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน</u>	1.0	5.7	19	3.3
ยอดรวม	100	100	-	100
จำนวนรวม	(300)	(282)	582	582

ตารางที่ 3 อัตราส่วนร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 4 จำแนกตามเพศ และผลการเรียน

ผลการเรียน	นักศึกษาปีที่ 1				นักศึกษาปีที่ 4				รวม	
	ชาย	หญิง	รวม		ชาย	หญิง	รวม		จำนวน	%
			จำนวน	%			จำนวน	%		
<u>ระดับดี</u>	21.5	26.5	74	24.6	41.5	42.0	124	43.9	198	34.0
- กลุ่มแรก	2.7	2.1	7	2.3	18.8	17.1	50	17.7	57	9.8
- กลุ่มสอง	4.5	9.0	22	7.3	9.9	10.5	29	10.3	51	8.8
- กลุ่มสาม	14.3	15.4	45	15.0	18.8	14.4	45	15.9	90	15.5
<u>ระดับปานกลาง</u>	64.4	56.9	179	59.6	38.6	44.2	119	42.1	298	51.2
- กลุ่มสี่	17.0	10.6	39	13.0	15.8	14.9	43	15.2	82	14.1
- กลุ่มห้า	30.4	31.9	94	31.3	13.9	24.9	59	20.9	153	26.3
- กลุ่มหก	13.4	10.1	34	11.3	3.0	2.8	8	2.8	42	7.2
- กลุ่มเจ็ด	3.6	4.3	12	4.0	5.9	1.6	9	3.2	21	3.6
<u>ระดับต่ำ</u>	8.1	15.4	24	8.0	10.9	8.3	30	10.6	54	9.3
- กลุ่มแปด	0.9	3.7	8	2.7	1.0	4.4	9	3.2	17	2.9
- กลุ่มเก้า	1.8	9.6	6	2.0	3.0	2.2	7	2.5	13	2.2
- กลุ่มสิบ	5.4	2.1	10	3.3	6.9	1.7	14	4.9	24	4.1
<u>ไม่ตอบ</u>	6.2	1.1	23	7.7	3.0	5.6	9	3.2	32	5.5
ยอดรวม	100	100	-	100	100	100	-	100	-	100
จำนวนรวม	112	188	300	300	101	181	282	282	582	582

รองลงมาคือนักศึกษาชายที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีร้อยละ 38.6 เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาหญิง จะพบว่านักศึกษาหญิงส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 44.2 จากจำนวนนักศึกษาที่ตกเป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 181 คน รองลงมาคือนักศึกษาหญิงที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี มีถึงร้อยละ 42 นอกจากนั้นก็เป็นพวกนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาชาย ร้อยละ 10.9 นักศึกษาหญิง ร้อยละ 8.3 ผลที่ได้จากการศึกษานี้พิจารณาได้ว่าโดยเฉลี่ยนักศึกษาชายจะมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่านักศึกษาหญิง (ตารางที่ 3)